

Lovforslaget gik ud på, at kapitel III (§§ 10 og 11) i lov nr. 5 af 18. januar 1934 om mægling i arbejdsstridigheder, jfr. lovbekendtgørelse nr. 603 af 21. december 1945, hvilket kapitel indeholder en række særlige afstemningsregler, skulle bortfalde.

Et tilsvarende lovforslag fremsattes i rigsdagssamlingen 1949—50 af de samme forslagsstillere, men uden at komme til behandling (årbog 1949—50, side 605).

Ved fremsættelsen af nærværende lovforslag udtalte *Aksel Larsen* (DK) bl.a.:

„Lovforslaget er ganske kortfattet, idet det blot siger, at afsnit III, §§ 10 og 11, i lov om mægling i arbejdsstridigheder, jfr. lovbekendtgørelse nr. 603 af 21. december 1945, udgår. § 10 i den pågældende lov fastsætter reglerne for fagforeningernes afstemninger om forligsmandsforslaget således, at hvis ikke mindst 75 pct. af de af mæglingsforslaget berørte arbejdere deltager i afstemningen i et forbund, skal der være en særlig *kvalificeret majoritet* af nej-stemmer, for at forslaget kan være forkastet.

Lovens § 11 siger, at forligsmanden har ret til, når han stiller forskellige mæglingsforslag for forskellige fag, da at *sammenkæde afstemningen* om disse mæglingsforslag, sådan at stemmerne tælles sammen som en helhed. § 11 siger imidlertid noget andet og mere. Den siger, at hvis i et fag, hvor der er urafstemning om et sådant mæglingsforslag, stemmedeltagelsen er under 75 pct., skal *stemmerne suppleres op af den kompetente forsamling* i vedkommende fag. Der har været og er stadigvæk i arbejderkredse en uhyre utilfredshed med disse bestemmelser i forligsmandsloven — og en berettiget utilfredshed. Den er berettiget, ikke blot fordi det er et særsyn, at man lovgiver om, hvordan der skal stemmes, og hvordan stemmerne skal tælles op og tælles sammen i fagforeningen, og ikke har en tilsvarende lovgivning for nogen anden faglig-økonomisk organisation i vort land; men disse lovbestemmelser er også urimelige og uretfærdige, fordi de støder an mod de mest elementære demokratiske fordringer. Det er naturligvis urimeligt at forlange særlig kvalificeret majoritet, hvis stemmedeltagelsen er under 75 pct., eftersom det dog må være de i afstemningen deltagende, der afgør en sag. Jeg må måske have lov til i denne forbindelse at gøre opmærksom på, at der hverken i grundloven eller i valgloven står noget om, at der kræves så og så stor stemmedeltagelse ved rigsdagsvalg, for at valget kan anses for gyldigt.

Endnu værre er det, at forligsmanden eller forligsmændene — som erfaringerne fra mangfoldige overenskomstsituationer viser — bruger afsnit III i lov om mægling i arbejdsstridigheder, og